

A la recerca de l'amor

[L'**Etty Hyllesum** és una noia apassionada i enamorada d'un home quasi 20 anys més gran que ella. Poc a poc i amb l'ajuda d'aquest home anirà descobrint quin és l'amor que veritablement busca.]

01

Ell diu que l'amor al proïsme és més bell que l'amor per una sola persona, ja que en realitat l'amor per algú, només és amor propi. És un home madur de 55 anys i ha aconseguit aquesta fase de l'amor per als altres després d'haver estimat primer durant la seva llarga vida a moltes persones. Jo soc una dona insignificant de 27 anys i també porto dins meu l'amor a tota la humanitat, però malgrat tot em pregunto sinó estaré sempre en busca d'un sòl home

(Pg 30)

El meu cor bat desbocadament, però mai només per una persona. Per tots els éssers humans. Crec que el meu cor és molt ric. Abans pensava donar-li a una sola persona. Però això no és possible.

(Pg 53)

*En el meu llit, en plena fosca,
he cercat l'amor de la meva ànima.
L'he cercat i no l'he trobat.
M'he llevat a fer un tomb per la vila:
pels carrers i per les places
cercaré l'amor de la meva ànima.
L'he cercat i no l'he trobat.
M'han trobat els guardes
que fan la ronda de la vila:
«¿No heu vist l'amor de la meva ànima?»
Tot just m'havia apartat d'ells,
trobo l'amor de la meva ànima.
L'he agafat i no el deixava,
fins que l'he dut a casa de la meva mare,
a la cambra de la qui m'ha concebut.
Filles de Jerusalem, us conjuro
per les gaseles i les cérvoles del camp:
no desvetlleu l'amor, no el desperteu
fins que ell mateix ho vulgui.*

(Ct 2, 1-5)

Preguem: Pare fes-nos buscar l'Amor, allà hi seràs tu. Preguem.

[Ell cau malalt i dos mesos abans de morir li escriu una carta mig ensorrat. Ella escriu al diari:]

02

Segons sembla, ahir no vaig resar prou. Va ser llegir la teva breu carta i es va aixecar en mi una tempesta i em va inundar. Avui just estava preparant la taula per l'esmorzar quan de sobte he hagut d'aturar-me i ajuntar les meves mans al mig de l'habitació. He acotat el cap profundament i les llàgrimes que havia retingut durant molt temps, han inundat el meu cor. He sentit tant d'amor, tanta compassió i bondat, tanta força en mi, que aviat m'he trobat millor.

(Pg 146)

No, no crec que caigui a l'abisme. He tingut un atac de desesperació i tristesa, no per tot el que està passant, sinó simplement per mi mateixa...Fa un parell de dies creia que ja m'era igual quan arribés la meva crida perquè ja ho havia viscut i patit tot. Però avui, de sobte, m'ha semblat, que tot m'importava molt més del que havia pensat fins llavors. Fou molt difícil. T'he estat infidel, Déu meu, però no totalment i només per una estona petita. És bo viure moments de desesperació i caure en letargia temporalment. Una tranquil·litat continua seria alhora quasi inhumana.

(Pg 146)

Preguem: Pare que sapiguem ser forts davant els moments durs i fer costat als qui pateixen

03

Tot el dolent i tot el bo que pugui haver en una persona, estava en tu. Tots els dimonis i passions, tota la bondat i l'amor al proïsme, tu, gran persona comprensiva, buscador de Déu, que vas trobar Déu. Has buscat a Déu per totes parts, en cada cor humà que s'obria a tu. I quants han sigut- i en totes les parts vas trobar un petit fragment de Déu. Mai et vas rendir. Podies ser molt impacient amb les coses insignificants, però amb les coses importants pacient, infinitament pacient.

(Diari 15-09-42, Pg 166)

Parlaré amb tu, Déu. És bo això? Sense preocupar-me de la gent, ara tinc només la necessitat de parlar amb tu. Estimo tant el proïsme com estimo en cada persona una mica de tu, Déu. Et busco per tot arreu i en tots els éssers humans, i sovint trobo un trosset teu. Intento desenterrar-te en el cor dels altres. Però ara necessito paciència, molta paciència i temps per a la reflexió. Serà molt dur.

(Diari 15-09-42, Pg 163)

Preguem: Pare que sapiguem portar l'esperança en els moments de foscor i reconeguem en cadascun dels éssers humans el trosset que hi ha de tu.

L'interior et dóna forces

04

Aquest matí mentre em rentava al costat d'una de les meves companyes, li he dit, des del més profund del meu cor: Els espais de l'ànima són inabastables, infinits. Aquestes lleus incomoditats corporals, aquest patiment, no tenen importància. No existeix en mi la impressió d'haver estat privada de la meua llibertat, i, després de tot, ningú, absolutament ningú, em pot fer "mal". Sí, nois, és així. Em sento arrabassada per una espècie de melancòlica serenitat. Si alguna vegada us he escrit una carta desesperada, preneu-la amb benevolència, perquè és fruit de un desànim fugaç. Sofrir no hauria d'implacar ensorrar-se en la desesperació total.

(Cartes 29-06-43, pag92)

Déu dona'm per al meu interior la mateixa tranquil·litat gran i poderosa que tu tens en la teua naturalesa. I si vols fer-me patir, dona'm llavors el profund sentiment que tot ho abasta, però estalvia'm les mil preocupacions punyents que minven a una persona fins a deixar-la en res. Dona'm tranquil·litat i confiança. Permet-te'm que cada dia obtingui alguna cosa més que no tan sols les mil preocupacions quotidianes.

(Diari 3-10-42, pág192)

Preguem: Pare que sapiguem trobar en l'oració tota la pau que ens vols transmetre.

Veure la realitat en equilibri

05

Va ser un camí feixuc retrobar aquella relació íntima amb Déu i dir per la nit a la finestra: Tingues la meua gratitud, oh Senyor... A tot arreu s'endevina lo bo. I, al mateix temps, lo dolent. Les dues cares de la realitat troben el seu propi equilibri, sempre i en tot lloc... Tota situació, per deplorable que sigui, és un absolut que alberga en si lo bo i lo dolent... Es produeixen molts miracles al llarg d'una vida. La meua es una successió de miracles interiors. I és bonic tenir a algú a qui explicar-los-hi.

(Pg 69-70)

Aclama Déu, tota la terra./Canteu la glòria del seu nom,/canteu la seva fama gloriosa./Vegeu, escolteu-me,/els qui sou fidels a Déu,/ i us contaré el que ha fet per mi./Quan li adreçava el meu clam,/ja tenia a flor de llavis la lloança./Si el meu cor s'hagués fiat de males arts,/el Senyor no m'hauria escoltat./Però Déu m'ha escoltat,/ha fet cas de la meua súplica./Beneït sigui Déu:/no ha refusat la meua súplica,/ni m'ha negat el seu amor.

(Ps 66)

Preguem: Senyor, et vull donar gràcies per la teua amistat.

Dubtes, confusions, mandres i egoismes

06

Crec que no soc prou senzilla en el meu interior. Que em perdo massa en "excessos", en bacanals mentals ...Realment he de ser una mica més senzilla. Viure més la vida. Només he de ajupir-me a terra en un racó i, així, arraulida, escoltar el que hi ha dins meu.

(Pg 56)

Senyor, el meu cor no és ambiciós/ ni són altius els meus ulls; /visc sense pretensions de grandeses /o de coses massa altes per a mi. /Jo em mantinc en pau, /tinc l'ànima serena. /Com un nen a la falda de la mare, /així se sent la meua ànima. /Israel, confia en el Senyor ara i per tots els segles.

(Ps 131)

Preguem: Senyor ajuda'm a ser senzill com Maria, la mare de Jesús.

07

És tan terrible l'egoisme. Ja fa tantes centúries que ens diem els uns als altres que som egoistes, que al final ens ho creiem i ens acabem convertint en el que creiem. Una persona té moltes

Noè va dedicar un altar al Senyor. Prengué animals i ocells de cada espècie considerada pura i els oferí en holocaust sobre l'altar. El Senyor es va complaure en l'olor agradable dels sacrificis, i va dir: «No tornaré mai més a maleir la terra per culpa dels homes, perquè el cor de l'home està inclinat al

giragoneses. ¿per què, llavors, no posar-nos en la pell de l'altre en lloc d'abillar-nos d'egoistes tediosos i improductius?

(Pg 57)

mal des de la seva joventut. No tornaré a fer morir tots els vivents com acabo de fer-ho. Mentre duri la terra, mai no faltaran sembres i collites, fred i calor, estiu i hivern, dies i nits.

(Gn 21,20-22))

Preguem: Senyor, que no ens faci por gastar la vida i entregar-la sense reserves.

CANTS

Déu, que tot el que penso s'orienti vers tu./ En tu hi ha la llum, no m'oblides mai./En tu hi ha l'ajut, en tu hi ha la paciència./ No comprenc encara els teus camins/ prô tu coneixes el camí per a mi. (T 139)

Déu és amor: tingues coratge, viu en l'amor./ Déu és amor: no tinguis cap por.

Tot jo reposo en el meu Déu, sols en Déu./D'Ell ve la salvació./ Sí, sols en Déu, tot jo reposo/ Reposo en pau (T32)

Espera el Senyor, el jorn és a prop./Espera el Senyor: sens defallir (T2)

El alma que anda en amor, ni cansa ni se cansa (T 122)

El Senyor et restaura,/ Déu no està pas lluny./ El Senyor ve a trobar-te,/ ve a trobar-te (T 140)

Jesús el Crist,/ la llum del meu cor,/ no permetis que em parli la foscor./ Jesús el Crist,/ la llum del meu cor,/ fes que pugui acollir el teu amor. (T 9)

Tot jo reposo en el meu Déu, sols en Déu,/ d'Ell ve la salvació./ Sí, sols en Déu tot jo reposo,/ reposo en pau. (T 32)

I manus tuas Pater, commendo spiritum meum (bis) (T 30)

Construint la seva vida**08**

Tot el que s'espera del món exterior habita dins d'un mateix de manera inconscient. En comptes d'esperar alguna cosa de fora, l'ésser humà ha de desenvolupar-se per trobar en ell mateix el que busca en els demés, convertint l'inconscient en conscient. L'ànima no té límits temporals: és eterna. S'ha d'aprofundir en ella, elevar-la a la consciència: això és el que significa de veritat "desenvolupar-se".

(Pg 50)

Per això no ens acovardim: encara que físicament ens anem consumint, interiorment ens renovellem cada dia més.

Nosaltres no fixem la mirada en això que veiem, sinó en allò que no veiem, perquè les coses que veiem passen, però les que no veiem duren per sempre.

Déu és el qui ens ha destinat a la vida immortal i ens ha donat l'Esperit com a penyora del que vindrà

(2Cor 5s)

Preguem: Senyor, que sapiguem trobar-te en la nostra ànima, en el nostre cor.

09

I si Déu creu que em queda encara molt per fer, bé, llavors ho farà després d'haver passat per tot el que han hagut de passar els demés. Si soc una persona valuosa, es demostrarà en com em comporti sota circumstàncies adverses. I si no sobrevisc serà determinant la forma en la que mori per saber com soc en realitat.

(Pg 60)

Quan arribaren a l'indret anomenat la Calavera, hi van crucificar Jesús amb els criminals, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Jesús deia: Pare, perdona'ls, que no saben el que fan.

L'altre criminal deia: Jesús, recorda't de mi quan arribis al teu Regne. Jesús li digué: T'ho asseguro: avui seràs amb mi al paradís.

Llavors la cortina del santuari s'esquinçà pel mig. Jesús va cridar amb tota la força: Pare, confio el meu alè a les teves mans. I, havent dit això, va expirar.

(Lc 23, 33-47)

Preguem: Senyor, ajuda'm a preparar-me per a saber respondre cristianament en els moments difícils.

10

S'ha de viure amb un mateix com si es visqués amb un poble sencer de gent. I un aprèn llavors, per si mateix, totes les bones i males qualitats de la humanitat. Primer un s'ha de perdonar a si mateix les males qualitats si vol perdonar als demés. Això potser sigui el més difícil que ha d'aprendre una persona.

(Pg 61)

Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu: tracta'm com un dels teus jornalers.

Però el pare digué: Celebrem-ho, perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem retrobat.

(Lc 15, 18-24)

Preguem: Senyor, gràcies per la teva misericòrdia que ens acull i ens perdona.

L'escolta interior**11**

Crec que ho he de fer: al matí abans de començar a treballar: "posar-me en el meu interior", escoltar el que hi ha dintre meu. Submergir-me dintre de mi mateixa. També se li pot dir meditar... Estar una mitja hora amb mi mateixa... El ser humà es compon de cos i ànima. I una mitja hora de gimnàstica i una altra de "meditació" poden ser la base d'una fonamentació sòlida per a la tranquil·litat i la concentració d'un dia sencer...

(Pg 70-72)

La finalitat de la meditació hauria de ser: convertir-se per dintre en una gran i àmplia planúria, sense cap matoll molest que impedeixi la vista del panorama. Que creixi alguna cosa de "Déu" dintre d'un mateix, tal com hi ha alguna cosa de "Déu" en la Novena Simfonia de Beethoven. Que també aparegui alguna cosa "d'amor" per dintre, no un amor de luxe d'una mitja hora, en la qual submergir-se amb orgull mitjançant un parell de sentiments sublims, sinó un amor a través del qual poder influir en les petites accions quotidianes.

(Pg 24)

Preguem: Ajuda'm a reconèixer, des del meu interior, allò que realment m'indiques sense perdre'm en detalls innecessaris.

12

I ara, de vegades m'he d'agenollar en el meu llit, sense més. Fins i tot en una nit freda d'hivern i escoltar la meua veu interior. Deixar-me portar; ja no per allò que ve de fora, sinó per allò que puja des de dintre meu. I això només és el començament. Ho sé. Però ja no és solament un principi inestable, ja està consolidat.

(Pg 77)

Senyor, has penetrat els meus secrets i em coneixes, /tu saps quan m'assec i quan m'aixeco; /descobreixes de lluny estant els meus propòsits, /saps prou bé si camino o si reposo, /et són coneguts tots els meus passos. /Encara no tinc als llavis la paraula, /que tu, Senyor, ja la veus pronunciada. /M'estrenys a banda i banda, /has posat damunt meu la teva mà./Déu meu, penetra els meus secrets i coneix el meu cor, /examina'm per conèixer què desitjo. /Mira si vaig per camins d'idolatria /i guia'm per camins eterns.

(Ps 139, 1-5,24)

Preguem: Ensenya'ns Senyor a descobrir en la mirada dels altres el que vols que hi trobem de Tu.

13

Les amenaces de fora són cada cop més fortes, el terror augmenta cada dia. Elevo a l'entorn meu la pregària com si fos un fosc mur protector; em refugio en la pregària com en la cel.la d'un convent i després surto una altra vegada fora, "més recollida", més forta, arplegant valor. Retirar-me dintre de la cel.la tancada de la pregària es converteix per a mi, cada vegada més, en una realitat i en una necessitat. Puc imaginar-me temps futurs en els quals m'agenollaré durant dies sencers, fins a sentir finalment murs protectors al meu entorn amb la protecció dels quals no pugui descompondre'm, perdre'm ni defallir.

(Pg.93)

Després va cap als deixebles i els troba dormint. Diu a Pere: Així, doncs, ¿no heu estat capaços de vetllar una hora amb mi? Vetlleu i pregueu, per no caure en la temptació. L'esperit de l'home és prompte, però la seva carn és feble. Se n'anà per segona vegada i va pregar dient: Pare meu, si aquesta copa no pot passar lluny sense que jo la begui, que es faci la teva voluntat. Després tornà i els trobà dormint: és que els ulls els pesaven.

(Mt 26,40-43)

Preguem: Que la pregària ens enforteixi i ens conforti amb l'Amor que tu no deixes mai de prodigar-nos.

L'Interior dóna forces

14

Conec els sentiments angoixats de la gent, conec la gran quantitat de sofriment humà, que va en augment. Conec la persecució i la repressió, la indiferència, l'odi impotent i el sadisme enorme. Ho sé tot i vaig acumulant cada trosset de realitat que m'arriba. I amb tot, en un moment de descuit i d'abandó, em trobo de repent en el pit nu de la vida. Els seus braços m'estrenyen molt suaument, em protegeixen i soc totalment incapaç de descriure els seus batecs del cor: són tan lents i regulars i suaus, gairebé apagats però constants com si no es volguessin aturar mai... Així és el meu estat d'ànim, i no crec que cap guerra o qualsevulla crueltat humana sense sentit el pugui canviar.

(Pg 74)

Ja sabeu que es va dir: Estima els altres, però no estimis els enemics. Doncs jo us dic: Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè, si estimeu els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? ¿No fan el mateix els publicans? I, si només saludeu els vostres germans, què feu d'extraordinari? ¿No fan el mateix els pagans? Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial.

(Mt 5, 43-48)

Preguem: Pare et demanem que siguem portadors i comunicadors del teu amor i compassió enmig d'un món marcat i gravat per dinàmiques de mort i de destrucció: que mai el contacte amb l'experiència del mal ens endureixi el cor sinó que ens faci més humans i més fermes en el seguiment de Jesús que va triomfar del mal i de la mort precisament lliurant per amor la seva vida a la creu.